osades, kus on määratud kindlaks ehitiste tüübid, asukoht, väline ilme jne. Vastavalt määrusile on tõusnud ka elamukultuuri tase. Viimaseil aastail on levinud üksikelamu-tüüp, mis oma paremustega järjest mõjustab korteriolude paranemist vanadeski linnaosades.

Uute elamute ja korterite ehitus Tartus.

82. Aasta 1. jaanuariks	Linnavalitsuse poolt väljaant. ehitustubade arv		Ehitatud			Elamud kordade järgi			Tubade arv kortereis					
	Kokku	Neist elamuile	Elamuid	Kortereid	Tube	1-kordsed	2-kordsed	3-kordsed	1 tuba	2 tuba	3 tuba	4 tuba	5 tuba	6 ja enam tube
1928	. . .	. . .	31	64	208	28	3	—	4	15	20	18	4	3
1929	143	78	8	19	64	6	2	—	2	2	5	7	3	—
1930	262	30	12	39	128	9	3	—	1	12	12	8	2	4
1931	233	110	13	34	86	3	9	1	7	12	10	2	1	2

MUINSUSKAITSE TARTUS.

Muinsuskaitse on korraldatud üleriigiliselt ja teostatakse Haridusministeeriumi kaudu erikomitee poolt. Kuna Tartus asetsevad muinsusesemed on pääasjalikult eraisikute valdamisel, siis on nende kaitse korraldus raskesti teostatav. Esialgse nimestiku järgi oli muinsuskaitse alla võetud ehitisi 40, millist arvu on hilisemate korraldistega märksa vähendatud.

Linnavalitsuse ehitisist on muinsuskaitse alla võetuist tähtsam linna raekoda, mille kohta linna-arhiivis säilinud järgmisi ajaloolisi andmeid.

13. sajandi esimesel poolel omandas Tartu piiskopkond Riia õiguse järgi iseseisva raekorralduse ühes oma kohtupidamise ja oma rahalöömise õigusega, selle kõige olulisema tunnusega poliitilisest autonoomiast. Tolle aja ümber on vist ehitatud ka raekoda, peaaegu praegusel kohal, kuid teisel kujul.

Tartu valdamise juures Ivan Hirmsa salkade poolt 1557 ja 24-aastase Vene valitsuse ajal sai ka see maja raskesti kannatada ja põles a. 1601, Poola valitsuse ajal maha. Ta ehitati uuesti üles ja oli Rootsi valitsuse kestusel edaspidiseist hädadest hoitud. 1708 aga andsid venelased käsu Tartut täiesti hävitada; 18. veebruaril 1708 pidid kõik linnaelanikud, enne seda ühisest püha-õhtusöömaajast osa võttes, ennast kange talvekülmaga Vologdasse, Olonetskisse jne. vangipõlve vedada laskma, ja linn süüdati venelastent kõigist nurkadest ja otsadest põlema. Tast jäid järele ainult tuha- ja kivihunnikud. Ka raekojast jäi seisma ainult osa müüri. Pääle elanike tagasijõudmist 1716 parandati osa raekojast hädapäraselt 1722, kuid seegi osa langes kokku 1726, ja raekogu pidas oma istungeid ühes 12 taalri suuruse aastamaksu eest